

In **Kijk Haar Nou** vertellen gewone buitensporters over hun ongewone buitensportleven.

Winnares van de Tour d'Afrique
Eva Nijssen (32)

'Ik vloog over de weg!'

KIJK HAAR NOU

Snel Expedition-bike geprepareerd. Het slot, de standaard en de bagagedrager eraf. Een kale fiets. Ik vloog over de weg en ik won de tijdrit. 'Zet al die rotzooi er maar weer op, dan ga je minder hard,' zei Janet de volgende dag.'

VERSLAVENDE KICK

'Racen in de Tour d'Afrique is een verslaving, de kick van de inspanning en de competitie. Het is mooi in een sterke groep te fietsen die over de weg vliegt en dan uitwaaiert. Gelukkig zat er soms ook een *non-racing day* bij waarbij het klassement niet telde. Dan kwam ik als laatste aan. Genieten van het landschap, de mensen, de stilte. De etappes door Ethiopië waren een hoogtepunt, een geweldig mooi land. Onvergetelijk was de tweede tijdrit door de *Blue Nile Gorge* in Ethiopië. Een slechte, steile, onverharde weg van 22 kilometer lengte waarbij je uit een schitterende kloof naar een top klimt. Noord-Kenia was mentaal heel zwaar. Zes dagen lang alleen maar afzien. Slechte wegen, droogte, hitte. Daarvan zei de organisatie: 'You eat on rocks, you sleep on rocks, you bike on rocks.' Eén keer de Tour d'Afrique is genoeg. Misschien over twee jaar de Silk Route van Istanbul naar Beijing. Ruim 9000 kilometer, óók een uitdaging!'

Meer lezen over de tocht van Eva?
Kijk op www.bikingeva.blogspot.com

'De Tour d'Afrique is 's werelds langste mountainbikerace. In vier maanden en 96 etappes fiets je van Caïro naar Kaapstad. Ik ben er bescheiden aan begonnen. Vooraf was mijn enige doel om Afrika van noord naar zuid op de fiets te ontdekken. Eerst reed ik bij de *leisure-riders*, de recreanten, maar ik had me ook ingeschreven voor de wedstrijd. Niet met het idee een rol van betekenis te kunnen spelen, maar gewoon om eens een dagje hard te gaan als ik me goed zou voelen. In de enorme uitgestrektheid van Soedan merkte ik pas hoe sterk ik eigenlijk was. De kilometers knalden er moeiteloos doorheen, een sensatie! Drie weken na het vertrek uit Caïro stond ik aan de start bij de wedstrijdrijders. Ik was ontzettend zenuwachtig, maar won die etappe meteen. Daarna heb ik de resterende drie maanden met de

racers meegereden en ging ik in Kaapstad als winnaar bij de dames over de eindstreep.'

SERIEUZE CONCURRENTIE

'De wedstrijdgroep bestond uit vijftien mannen en drie vrouwen die elke dag met elkaar de etappe fietsten. Alleen de Amerikaanse Janet Alexander was een serieuze concurrente. Zij had de eerste drie weken alles gewonnen. Doordat ik een aantal etappes won en Janet een paar keer straf-tijd kreeg, kroop ik steeds dichterbij haar. Op een gegeven moment stond ik eerste bij de dames. Toen ben ik ook voor het dagklassement gaan rijden. Kijken hoe ik het tussen de mannen zou doen. Dat ging heel goed, ik ben zelfs een keer derde geworden in een tijdrit. Speciaal voor de eerste tijdrit heb ik mijn stalen